

Parter i hovedsagen

Appellant: Groenland Poultry SRL, under likvidation

Indstævnt: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Dâmbovița

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 47, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽¹⁾ fortolkes således, at tilfælde af »force majeure eller ekstraordinære omstændigheder« også omfatter en situation, hvor støttemodtageren mister brugsretten til lejede aktiver, fordi lejeaftalen opsiges som følge af, at ejeren af de udlejede aktiver (udlejeren) er insolvent?
- 2) Skal artikel 44, stk. 2, litra a), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) i lyset af proportionalitetsprincippet fortolkes således, at såfremt en støttemodtagers bedrift — i perioden, hvor en forpligtelse, der er pålagt som betingelse for ydelse af støtte, udføres — helt eller delvist overdrages til en anden person, og denne anden støttemodtager, på trods af, at vedkommende allerede har opfyldt en betydelig del af den pågældende forpligtelse, indstiller sin landbrugsvirksomhed, og det ikke er muligt for efterfølgeren at overtage forpligtelsen, skal den person, der overtog forpligtelsen [retteligt: støtten], da alene tilbagebetale den støtte, som er ydet vedkommende (for den periode vedkommende var støttemodtager), eller tillige tilbagebetale den støtte, der er ydet til den første støttemodtager?
- 3) Hvilke betingelser skal den nationale ret tage hensyn til ved fortolkningen af artikel 44, stk. 2, litra a), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) med henblik på at afgøre, hvorvidt »det ikke er muligt for efterfølgeren at overtage forpligtelsen«?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 368, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 8. marts 2022 — straffesag mod AR

(Sag C-179/22)

(2022/C 222/26)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Tiltalt i straffesagen

AR

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i artikel 25 i rammeafgørelse 2008/909/RIA ⁽¹⁾ fortolkes således, at den judicielle myndighed, som anmodes om at fuldbyrde en europæisk arrestordre — såfremt den ønsker at anvende artikel 4, [nr.] 6), i rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽²⁾ med henblik på anerkendelse af den fældende dom — har pligt til at anmode om [fremsendelse] af dommen og attesten udstedt i overensstemmelse med rammeafgørelse 2008/909/RIA samt til at opnå domslandets samtykke i henhold til artikel 4, [stk.] 2, i rammeafgørelse 2008/909/RIA?

- 2) Skal bestemmelserne i artikel 4, [nr.] 6), i rammeafgørelse 2002/584/RIA, sammenholdt med artikel 25 og artikel 4, [stk.] 2, i rammeafgørelse 2008/909/RIA, fortolkes således, at afslaget på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, og anerkendelsen af den fældende dom, såfremt straffen ikke faktisk fuldbyrdes ved, at den domfældte fængsles, idet denne benådes, og fuldbyrdelsen af straffen udsættes efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning, og uden at domslandets samtykke er opnået inden for anerkendelsesproceduren, [bevirker,] at domslandet mister retten til at fuldbyrde straffen i henhold til artikel 22, [stk.] 1, i rammeafgørelse 2008/909/RIA?
- 3) Skal artikel 8, [stk.] 1, litra c), i rammeafgørelse 2002/584/RIA fortolkes således, at en fængselsdom, der er lagt til grund for udstedelsen af en europæisk arrestordre, hvis fuldbyrdelse er blevet afslået i henhold til [samme rammeafgørelses] artikel 4, [nr.] 6), såfremt dommen anerkendes, men straffen ikke faktisk fuldbyrdes ved, at den domfældte fængsles, idet denne benådes, og fuldbyrdelsen af straffen udsættes efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning, og uden at domslandets samtykke er opnået inden for anerkendelsesproceduren, mister sin eksigible karakter?
- 4) Skal bestemmelserne i artikel 4, [nr.] 5), i rammeafgørelse 2002/584/RIA fortolkes således, at en dom om afslag på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, og anerkendelsen af den fældende dom i henhold til artikel 4, [nr.] 6), i rammeafgørelse 2002/584/RIA, såfremt straffen ikke faktisk fuldbyrdes ved, at den domfældte fængsles, idet denne benådes, og fuldbyrdelsen af straffen udsættes efter lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten (EU-medlemsstat), og uden at domslandets samtykke er opnået inden for anerkendelsesproceduren, udgør en dom, hvorved den pågældende person er blevet »dømt for de samme forhold af et tredjeland«?

Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende:

- 5) Skal bestemmelserne i artikel 4, [nr.] 5), i rammeafgørelse 2002/584/RIA fortolkes således, at en dom om afslag på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, og anerkendelsen af den fældende dom i henhold til artikel 4, [nr.] 6), i rammeafgørelse 2002/584/RIA, men med udsættelse af fuldbyrdelsen af straffen efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning, udgør en dom, der »er ved at blive fuldbyrdet«, hvis tilsynet med den domfældte endnu ikke er blevet påbegyndt?

(¹) Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27.11.2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (EUT 2008, L 327, s. 27).

(²) 2002/584/RIA: Rådets rammeafgørelse af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT 2002, L 190, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 9. marts 2022 —
Finanzamt Hamm mod Harry Mensing**

(Sag C-180/22)

(2022/C 222/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og revisionsappellant: Finanzamt Hamm

Sagsøger og revisionsindstævnt: Harry Mensing